Onbeş günlük
DURUM
TKP. Yayın Bürosu

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz !

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİNİN ENFORMASYON BÜLTENİ

Sayı 15-16 (197-198) 1 Eylül 1977

İÇİNDEKİLER;

Almanya Sosyalist Birlik Partisi
MK Genel Sekreteri Erich Honecker yoldaş'a

Çok değerli Honecker Yoldaş !

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi, bütün Türkiye komünistleri, 65'inci doğum yıldönümünüzü içten duygularla, coşkuyla selâmlar, candan kutlar.

Dünya proletaryasının büyük önderi Karl Marks'ın anayurdunda,ilk sosyalist devletin gelişmiş sosyalizmi kurmasında,Siz Honecker yoldaş, büyük katkıda bulunuyorsunuz. Biz Türkiye komünistleri Sizi,proletarya enternasyonalizminin,komünist harekette birliğin,yeryüzünde barışın ardıcıl savunucusu,barış ve sosyalizmin kalesi Sovyetler Birliği'nin ve SBKP'nin ateşli dostu,uluslararası komünist hareketin Leninci savaşçısı ve seçkin bir önderi olarak tanıyoruz.

Demokratik Alman Cumhuriyeti,emperyalizmin karşısında sosyalist ülkeler topluluğunun yüksek bir burcudur.Uluslararası gerginliğin azaltılması,silâhsızlanma,nükleer silâhların,nötron bombası gibi tüm yığınsal kırım silâhlarının yasaklanması,halklar arasında dostluk ve işbirliği savaşımında,Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin çok yönlü güçlenmesi büyük bir rol oynuyor. ASBP'nin yönetiminde, Siz Honecker yoldaşın önderliğinde,Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin uluslararası saygınlığının sürekli artmasından partimiz sevinç ve kıvanç duyuyor.

ASBP, Demokratik Alman Cumhuriyeti komünistleri, halkların ulusal bağımsızlık, sosyal kurtuluş ve özgürlük savaşlarının yanında sürekli yer alıyor. Türkiye halkının,işçi sınıfının emperyalizme ve gericiliğe karşı yürüttüğü,barış,ulusal bağımsızlık,demokrasi ve sosyalizm savaşına Almanya Sosyalist Birlik Partisi'nin gösterdiği enternasyonalist dayanışmaya partimiz en büyük değeri biçiyor. Alman komünistleri,partimizin kurulduğu günlerden bu yana,yanımızda olmuşlardır. Değerli Honecker yoldaş, bu Leninci geleneğin zenginleşmesinde katkınız büyüktür.

Size,komünizm yolundaki savaşınızda daha büyük başarılar,sağlık ve uzun ömürler dileriz.

Türkiye Komünist Partisi
MK Genel Sekreteri
İ.Bilen

25 Ağustos 1977

Ç A Ğ R I

Gerici faşist karması hükümet yinelendi. Böylece ülkenin içine düştüğü bunalım daha da derinleşiyor, anayurdumuzun karşı karşıya bulunduğu tehlike daha da büyüyor. TKP, bu gerçeği halkımıza sürekli açıklamış, onu bu yönde uyarmıştır. Bugünkü hükümeti kuran partilerin anayasa dışına düştükleri, özellikle onların son 26 aylık kanlı işlemleriyle gözler önüne serilmiştir. İşbirlikçi burjuvazinin, toprak ağalarının temsilcisi bu partiler, halkı yıldırma, aldatma yoluyla, hileyle, hırsızlıkla, emperyalizmin geniş parasal ve her yönlü desteğiyle oy topladılar. Bu partilere bağlı saylavların kendi hükümetlerine verdikleri "güven" oyları geçerli değildir. Kurdukları hükümet anayasa dışıdır. Halk çoğunluğunu temsil etmeyen, halkın kanlı bıçaklı düşmanı olan bu hükümeti devirmek, bütün yurttaşlar için anayasal bir görevdir. İşçi sınıfının örgütleri, ayrıksız tüm demokratik güçler bu gerçekleri görüyor, hükümete çöreklenen bu gerici, faşist takımını devirmek, yerine demokratik bir hükümeti işbaşına getirmek isteminde birleşiyorlar. Bu yolda bir araya gelmek, güçbirliği yapmak zorunluğunu duyuyorlar.

Bu girişimin, bu savaşın başını işçi sınıfı çekiyor. Bugün onun en deneyimli, savaşkan kesimi, Maden-İş'e bağlı metalurji işçileri yerli-yabancı tekellere karşı yürüttükleri yiğit grev eylemiyle, işbirlikçi burjuvazinin gerici-faşist hükümetine karşı direnişin ön sıralarında yer alıyor. Ülkemizde işçi sınıfının devrimci birliğine doğru güçlü bir yöneliş var. İşçi-köylü bağlaşıklığının oluşma süreci ilerliyor. Emekçi yığınlar, orta katmanlar, ilerici gençlik, yurtsever aydınlar, demokratik basın, ilerici kadınlar bu direnişin içinde yerlerini alıyor. TİP ve TSİP gibi sosyalist partilerde ve değişik meslek örgütlerinde de bu eğilim gelişiyor.

TKP'nin savaş ilkeleri, Ulusal Demokratik Cephe belgisi gitgide daha geniş çevrelerce benimseniyor. Bu yöndeki çağrılar yığınları sarıyor. Böylece anti-emperyalist, anti-faşist savaş yeni bir aşamaya yükseliyor.

Ulusal çapta, ülke çapında böylesi yığınsal çıkışlar CHP içinde de geniş yankılar uyandırıyor. Emekçi halkımız,

seçmenlerin büyük bir çoğunluğu seçimlerde bu partiye oy verdi. Ona,kendisinin ulusal bağımsızlık,barış,demokrasi ve özgürlük istemleri yönünde oy verdi. CHP yöneticileri, bu gerçeği görmezlikten gelemezler. Bugünkü gerici faşist karması hükümeti alaşağı etmek,demokratik bir hükümeti işbaşına getirmek savaşımına Meclis içinde ve dışında destek olmalıdırlar.

Anayurdun bağımsızlığından yana ulusal bir ordu olmak, NATO'nun,Amerikan generallerinin komutasından çıkmak, halkın can güvenliğinin sağlanmasına yardım etmek isteyen yurtsever er ve subaylar böylesi ulusal demokratik bir direnişin dışında kalamazlar.

Anayurdumuzu,içine sürüklendiği ağır politik,sosyal, ekonomik bunalımlardan çekip çıkaracak,ileri demokratik devrim aşamasına bir basamak olacak hükümet nasıl bir politik platforma dayanmalıdır? Böylesi bir platform, anti-emperyalist ve anti-faşist bir nitelik taşımak zorundadır. İşçi sınıfına, halkımıza ağır bir sömürü ve yağma düzenini, enflâsyon,pahalılık ve işsizliği dayatan,faşist saldırıları örgütleyen egemen çevrelere karşı savaş,onların dayanağı Amerikan emperyalizmine,NATO'lara,ikili kölelik anlaşmalarına, topraklarımızdaki yabancı saldırı üslerine karşı savaştan ayrılamaz. Bu savaşın amacı,anayurdun politik bağımsızlığıyla birlikte ekonomik bağımsızlığını da öngören, köklü bir toprak reformu uygulayacak, pahalılık ve işsizliği önleyecek,işçi sınıfına, halkımıza özgürlük,genlik getirecek,ulus,din,mezhep ayırımı gözetmeksizin tüm yurttaşlarımıza,özellikle Kürt halkına hak eşitliği sağlayacak demokratik bir hükümeti işbaşına getirmektir.

Böylesi bir hükümeti işbaşına getirmek için kullanılacak bütün yöntemler,her tür savaş biçimi demokratiktir. İşçi sınıfının elinde güçlü bir silâh olan genel grev, bu demokratik yöntemlerin arasındadır. Bugün işçi sınıfı genel grev istemini ileri sürüyor. Böylesi bir eylem, kimilerinin düşündüğü gibi bir "AP-CHP koalisyonu" için değil, bugünkü eli kanlı hükümeti yıkmak, halkımızın istediği demokratik bir hükümeti işbaşına getirmek için bir araçtır. Bu eylemi yığınsal bir biçimde örgütlemek,

bunun çevresinde tüm demokratik güçlerin kenetlenmesini sağlamak, dayanışmayı geliştirmek gündeme girmiştir. Emperyalizmın, işbirlikçi çevrelerin, Maocuların, bozguncu akımların, genel greve karşı duran sarı sendikacıların provokasyonlarına, hareketı soysuzlaştırma çabalarına karşı uyanık olmak gerek. Direnişin yığınsal ve örgütlü olması, işçi sınıfının birlikte hareketinin sağlanması başarının gerentisıdir. İşçi sınıfının DGM'lerine karşı direnişte, 1 Mayıs gösterilerinde, bu eylemleri örgütleyen komiteleri oluşturmada zengin deneyleri vardır. Bu deneylerden çıkarılan dersler, başarının anahtarıdır.

Türkiye Komünist Partisi, tüm demokratik güçlerin üzerinde anlaşabilecekleri böylesi bir eylem platformu önerisini ileri sürüyor. Ulusal Demokratik Cephe sorunu, sınıf sendikalarının, ilerici güçlerin atılımlarıyla daha da güncelleşiyor. Bu yolda somut adımlar atmak gerekiyor. Böylesi bir adım, ulusal demokratik güçlerin, örgütlerin temsilcilerinin bir araya gelmesiyle, bir forum toplanmasıyla atılabilir. Bu forumun amacı, ona katılan güçlerin önerilerini ele almak, ortak bir platform hazırlamak, savaş biçimlerini seçmek, bunu uygulayacak örgütü oluşturmaktır. Ancak böylesi somut bir amaca yöneldiği, ortak düşmana karşı savaş ilkesinden ayrılmadığı zaman bu forum başarılı olur.

Türkiye Komünist Partisi, tüm ulusal demokratik güçleri, partileri, sendikaları, örgütleri, kişileri böylesi bir forumu oluşturmaya çağırıyor.

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi

3 Ağustos 1977

TKP MK Genel Sekreteri İ.Bilen yoldaşın
son politik gelişmeler üstüne "TKP'nin Sesi"
radyosuna verdiği demeç

Soru: Bilen yoldaş,seçimlerin üzerinden yaklaşık üç ay geçiyor. Ama Meclis çalışmıyor. Egemen güçler anayasa dışı bir hükümet dayattılar,ama bu hükümet kendi çelişkileriyle başa çıkamıyor.Bu durum neyi gösteriyor? Ülkeyi saran bunalımdan çıkış yolu nedir? Ulusal Demokratik Cephe'nin oluşmasıyla ilgili gelişmeleri nasıl değerlendiriyorsunuz?

Yanıt: Burjuvazi istediği hükümeti kuramamıştır,kuramıyor. Bu durum halkımızla egemen sınıflar arasındaki çelişkilerin daha da sertleştiğini,özellikle işçi sınıfı ile burjuvazi arasındaki çelişkinin keskinleştiğini gösteriyor. Burjuvazi eski yöntemlerle hükümet edemiyor. Meclisin,bugünkü hükümetin durumu burjuvazinin gücünü değil, zayıflığını gösteriyor. Bugün devlet düzeni öylesi bir duruma geldi ki,devlet çarkları birbirini yiyor,birbirini dinlemiyor. Yüksek Mahkemeler karar veriyor,hükümet uygulamıyor. Sarsıntı polise,orduya kadar uzanıyor.Bugünkü hükümet ortakları tıpkı birer derebeyi gibi bakanlıkları kullanıyor. Demirel-Türkeş-Erbakan birbirini bir yana itiyor,öbür yana çekiyor. Her biri kendine bir çıkar kaynağı arıyor,buluyor.

Bunalım var.Hızla derinleşiyor.NATO'ya bağlılık, silâhlanma yarışı süregidiyor. Borçlanma,döviz darlığı, enerji bunalımı,zamlar,ekonomik yıkım,daha da artıyor, halk yoklara kuyruk oluyor. Hükümet bu sorunların üstesinden gelemiyor, gelemiyecektir.

Hükümetin karşısındaki güçler boyun eğmiyor kurşuna, baskıya,teröre. En başta işçi sınıfı bu karşı koyuşu sürdürüyor,yürütüyor.

Durum şudur: İşçi sınıfı bütün halkın,ezilen bütün ulusal azınlıkların biricik doğal temsilcisi olarak ortaya çıkmıştır. Ve biricik Leninci partisi, Türkiye Komünist Partisi yığınları örgütlemeye,düzenli savaşa sürmeye çalışıyor. İşte bu güçler, bu gelişme işbirlikçi burjuvazinin politikasını engelliyor.

Karşılıklı güçlerin yer alımında oransal değişme oldu. Seçimlerin sonuçları burjuvazinin iç çelişkilerinin kalkmadığını,arttığını gösterdi. İşçi sınıfının,demokratik güçlerin konumları daha da güçlendi.

İşbirlikçi burjuvazi yenilmez değildir,yenilir. Bu hükümeti,işbirlikçi-tekelci burjuvazinin hükümeti,faşizme tırmanan bu hükümeti devirme olanağı vardır. Yeter ki bu olanaklar gereğince kullanılsın.

Neyle alaşağı edilecek bu hükümet? Nasıl kurtulacak Türkiye ? Bu ancak işçi sınıfının çevresinde bütün ilerici,ulusal,demokratik güçleri toplamakla olur,bir savaş cephesi kurmakla olur. Bu da Ulusal Demokratik Cephe'dir.

Ulusal Demokratik Cephe neden ulusaldır? Çünkü ulusun büyük,ezici çoğunluğu bu hükümeti devirmek,felâketlerin kaynağı olan emperyalizmden kurtulmak,ulusal onurunu çiğnetmemek, halkın genliğini,gelişmesini sağlayacak bir hükümet,bir düzen istiyor ve bunun için savaşıyor. Yabancı boyunduruktan kurtulmak,NATO'dan çıkmak, İkili Anlaşmaları yırtmak,tarafsız dış politika izlemek savaşı yürütüyoruz. Ulusal varlık,yokluk sorunudur bu. Bu savaşın ulusal niteliği buradan geliyor.

Ulusal Demokratik Cephe neden demokratiktir? Gözü dönmüş Demirel'lerin, Türkeş'lerin faşizme tırmanışına son vermek, tekellerin,ağalığın baskısına,talanına son vermek, yurttaş haklarını eksiksiz sağlamak, ulusal azınlıklara hak eşitliği sağlamak,demokratik toprak reformunu gerçekleştirmek,halka ekmek,iş,okul vermek, işçi sınıfına demokratik özgürlükleri,onun öncü partisi Türkiye Komünist Partisi'ne legal çalışma hakkını sağlamak - bütün bunlar halkımızın demokratik istekleridir.

Tekelci burjuvazinin ne yurdu,ne ulusu var. Onun dini imanı kârdır,paradır.

Bugün işçi sınıfı bu işbirlikçi-tekelci burjuvazinin karşısında grevlerdedir. Onun en fazla yabancı sermayeye bağlı örgütüne - MESS'e karşı aylardan beri yiğitçe savaşıyor. Savaşım sertleşiyor. Tunç'lar bile genel grevden söz ediyor. Yapmak istemiyorlar ama,tabanın atılımını da engelliyemiyorlar. İşçi sınıfının bu atılımları içinde egemen sınıfları korkutan bir baş-

ka şey daha vardır. Türkiye Komünist Partisi'nin gelişmesi, güçlenmesi. TKP'nin legale çıkması ulusal bir sorun oldu. Eskiden "Yok" diyorlardı, şimdi "Herşeyi o yapıyor" diyorlar. TKP emekçi yığınlarına iniyor, daha da inecek. "Fabrikalar kalemizdir" belgisi gerçekleşiyor. Savaşkan yeni kadrolar en başta işçi sınıfının sıralarından geliyor. Bu kadroları yetiştirmek, yetiştirmek... Bunlar, atılgan, özverili, grevlerden, 1 Mayıs alanlarından, savaşlardan gelen kadrolardır. Egemen güçlerin korkuları bundandır.

Bugünkü düzen kökünden çürüktür. Yıkılacaktır. Burjuvazinin en sömürgen, en gerici, emperyalizme en bağlı kesimi uzun süre ayakta kalamaz. Egemenliğini zorla Sancarlarla, o da bir süre sürdürür, ancak, 41 milyonu, Demirel, Türkeş kırıp yerine oturacaksa, söz yok. Ama bunu ne Hitler, ne Musolini yapabildi. Şimdi sosyalist bir dünya, güçlü bir uluslararası komünist ve işçi hareketi var. Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin 60. yılını kutluyoruz. Çağımız ne birinci, ne de ikinci dünya harbi öncesidir.

Lenin'in 1905'te söylediği gibi: Partinin önünde ikili, bir tek ödev duruyor: Bütün halkın başında demokratik cumhuriyet için savaşmak, bütün emekçilerin ve sömürülenlerin başında sosyalizm için savaşmak. Komünist Partisinin önünde duran görev bugün ulusal bağımsızlığı ve demokratik anayasal bütün hakları savunmak ve onları gerçekleştirmektir. Yığınların savaşlarını bu yöne yöneltmektir.

İşçi sınıfının birliği, ulusal demokratik cephenin omurgasıdır. İşçi sınıfının tek başına düşmanları yenmesi olanağı yoktur. Ulusal Demokratik Cephe bütün halkın, emekçi halkın birliği, başta işçi-köylü bağlaşıklığı temelinde kurulur. Türkiye'de kent orta katmanları, köylülük büyük bir çoğunluktur. Bu yığın örgütlenir, savaş alanlarına çekilirse başarı sağlanabilir. Gençlik, kadın hareketi, barış hareketi gelişiyor. Burjuvazinin ilerici kolunu'da cepheye çekmek için koşullar olgunlaşıyor. Ulusal Demokratik Cephe'nin oluşma olanakları bugün her zamankinden daha fazla vardır. Ulusal Demokratik Cephe belgisinin birden böylesine yaygınlaşması, halk yığınlarının hızla bilinçlendiğini gösterir. Bu işçi sınıfının ve onun savaşkan kolu TKP'nin yürüttüğü savaşların sonucudur.

Türkiye Komünist Partisi bu belgiyi kurulduğu günden beri savunuyor, bunun için savaşıyor. Kuvvayı Mil-

liye,özünde ulusal bir cepheydi. Böyle olduğu için Parti onu destekledi.

Cephe bozguncuları ne derse desin, cepheyi engellemek isteyen işbirlikçi burjuvazi, onun hükümeti ne yaparsa yapsın, bütün legal sosyalist partiler, CHP, sosyal demokratlar, bütün yurtsever politikacılar, düşünürler, din adamları yurdunu, taşını, toprağını seven herkes, halkın yoksulluğuna razı olmayan, sokakta insanların kurşunlanmasına karşı çıkan herkes, bu cephede yerini almalıdır, alacaktır. Ulusal Demokratik Cephe'de Maocu'ların, faşistlerin, işbirlikçilerin yeri yoktur. Bu cephe onlara karşıdır. Ulusal Demokratik Cephe günceldir. Ama kimilerin sandığı gibi gel geç değildir. Taktik bir oyun hiç değildir.

Partimizin önünde duran sorunlar, en köklü çözüm bekliyen sorunlardır. Emperyalizme bağımlılıktan kurtulmak, halk düşmanı rejimi devirmek, hükümeti devirmek, faşizmi önlemek, halktan yana demokratik bir hükümeti işbaşına getirmek, halka genlik, iş, ekmek sağlamak, bir harp tehlikesini önlemek, kalıcı bir barış için sürekli savaşmak ve böylece ileri demokratik bir düzenin yollarını açmak ve bu yoldan sosyalizme gitmektir. İşçi sınıfı, Ulusal Demokratik Cephe'ye dört elle sarılmakla, bunu oluşturmak için savaşmakla bugünden sosyalizmin yollarını açıyor. Komünist Partisi işte bunun için savaşıyor.

Ulusal Demokratik Cephe'nin kurulması çalışmalarında gelişmeler

Türkiye işçi sınıfı, ilerici, yurtsever güçler, kuruluş ve örgütler demokratik hak ve özgürlükler için yürütülen anti-faşist, anti-emperyalist savaşta birlik ve beraberliği sağlama yönünde yeni adımlar atıyor.

DİSK'in, Ulusal Demokratik Cephe önerisi böylesi bir gelişmenin en somut örneğidir. 28 Temmuzda DİSK Genel Başkanı tarafından yapılan UDC çağrısı işçiler, emekçiler, tüm ilerici kuruluş ve örgütler arasında geniş yankılar uyandırdı. Böylesi bir ~~xxxx~~ cephenin kurulması çalışmalarına gerek yurtta gerekse yurt dışında büyük bir atılımla hız verildi. Bu amaçla direniş komiteleri kurulmaya baş-

landı. UDC çağrısı demokratik hak ve özgürlüklerden yana olan ,kanlı saldırılara,gerici-faşist karması hükümetin kanlı terör ve baskısına son verilmesini istiyen herkesi, tüm örgütleri kapsa ,kapsıyor, Direniş grev alanlarından,tutukevlerine,köylere kadar uzanıyor,genişliyor.Şimdiye kadar 20 ilden 300'den fazla yerel meslek ve yığın örgütü Ulusal Demokratik Cephe'nin kurulması zorunluğunu açıkladılar. Yayınladıkları bildirilerde Türkiye ölçüsünde bütün ilerici,demokratik örgütlerin,ilerici, yurtsever kuruluşların anti-faşist,anti-emperyalist savaşta güç birliği yapmalarını,kısır tartışmaları bir yana bırakmalarını istediler.

DİSK'e bağlı devrimci sendikaların yanısıra Türk-İş'e bağlı sendikaların bazıları,bağımsız sendikaların bir kısmı, İKD, İGD, TÖB-DER, KÖY-KOOP, TÜS-DER,TÜTED, TÜM-DER, TÜMOD, TMMOB ve daha bir çoklarının ulusal demokratik güçlerin birliğinden yana olduklarını bildirdiler.

Yurt dışındaki işçilerimiz,öğrencilerimiz de UDC'nin kurulması çalışmalarına aktif bir biçimde katılıyor, bulundukları bölgelerde " 2.MC'ye Hayır!" komiteleri kuruyorlar. TBÖK, DİSK'e gönderdiği bir tegrafla UDC çağrısına katıldığını açıkladı.

Böylesi bir gelişme karşısında gerici-faşist karması hükümetin başı Demirel ve ortakları ,UDC'nin kurulması çalışmalarını engellemek için daha yoğun ve geniş çapta saldırıya geçtiler.

Bu saldırıların başka bir amacı, 1 ay içinde işlenen 40'tan fazla politik cinayeti,yüzlerce yaralama ve bombalama olayını örtbas etmektir.
